

מדוע חזרו הנעימים לארון? * טיפול

נמרץ למוסיאון ת"א * אלוף ג'ודו בין כוסות של בירה

הזמר היורד
רו אלירן בא לביקור מרוב לדת והפגין מייד נוכחות במסיבות הכי טובות. לידו: השחקנית רבקה היל מיכאלי.

אלוף אחר
אורי דג, יועצו לענייני חק"ק שורת של שר הביטחון, אריק שרון, מברך את אלוף ישראל בג'ודו, אלי אבוטבול.

מוסיקה וקולנוע
השחקנית חנה עדן עם מתי כספי. כמו בת דמותה בסרט זכרון אהבה, חזרה גם חנה לביתה.

פאב לפיכחים

דלת ארנובו מפארת את כניסתו של פאב המטבאה ברחוב דיזנגוף בתל-אביב. אמרו, שייסדו אותו האחים זמור, מראשי המאפייה הצרפתית, שגורשו מהארץ ונרצחו אחריכך בפאריס. אחריכך הפך המקום למהוגן למהדרין, היה מיסעדת פאר בשם הקדירה העליונה. אייבי נתן, שרצה לחזור לעיסקי המזון, הפך את המקום למיסעדה הודית, בשם נירוונה. וסגר. העסקים היו כנראה רדומים.

פאנקיסטים במוסיאון

לידם מכשיר לעירויים. לפתע מתעוותות הדמויות לקול כינור וצליל חד של סינטיסייזר. כשהזמר שבחבורה פותח את פיו ושר, נשמעות שאגות התלהבות בקהל. אין צורך להבהל: הסצינה המזוהה אינה מתרחשת בחדרנייתות של בית-חולים, אלא על בימת מוסיאון תל-אביב. הלהקה המזוהה. השרה על היחידה לטיפול נמרץ, היא להקתו של דורון אייל, המכונה "שולץ". שולץ, שבעבר יסד את להקת כרומוזום, עבר לאחרונה חוויה מזעזעת, בשוכבו ביחידה לטיפול נמרץ בעיקבות התקף לב. על יסוד החוויה הונו בנה, במשך חמישה חודשי-עבודה, תוכנית ללהקה. "תודה שהזמנת אותי להופיע במוסיאון, מודה שולץ לערי סבל, האחראי על אירועי המוסד התרבותי ביותר בתל-אביב. כינו אותי המפילצת מרחוב שטנד, כי גרתי פעם ברחוב הזה". צוחק שולץ. "קראו לי שולץ האיום. שתדעו לך, שגדולתי באפסותי. אנחנו לא להקת פאנק, אנחנו גל חדש".

הבחור צדק. המוסיקה שלהם מורכבת ממוטיבים קלאסיים, המופקים עם צלילים אלקטרוניים. תסתכלי. חברי הלהקה שלי משוגעים. הכנר הדר גולדמן, שינגן מוסיקה קלא-סית יחד עם טובי הנגנים בעולם - מיניץ פרלמן ואיווין שטרן ובפילהרמונית - מנגן איתי. או הוא לא מטורף? "רונה ורד, בעלת-תארים בפסיכולוגיה, ועבר של מוסיקה קלאסית, מנגנת איתי. או היא נורמאלית? נאום האפס. שיר הרכבת, שהושמע בסוף התוכנית, הוא אחד השירים החזקים ביותר ששמעתי בעת האחרונה. הלהקה הצליחה להפיק מכלי המוסיקה צלילי-רכבת אמיתיים, ו בכך גדולתה. חבל שאני לא יכולה לספר לכם על מה שר שולץ, כי פשוט, חוץ מכמה הברות פה ושם, לא הצלחתי להבין אף מילה. זמנים חדשים בתל-אביב, זמירות חד-שות במוסיאון. עם סיום ההופעה, לפני אולם ריק, נאנת שולץ ואמר: "איה מיקצוע, אינו ריקנות".

שני פסלים

הפאנקיסטית מלונדון מרים וולפסון מניחה רגל בתוך מיפסעת של אשה עירונית מפוסלת, במוסיאון תל-אביב. מרים היתה אחת מהצעירים הרבים, שבאו לקונצרט הגל החדש במוסיאון בתל-אביב.

צופר של מכונת מגדודי-אדם משמע א-ק-ג מצפצף. מאזורי מסך פלסטי ניצבים צלילים חדים ומנסר באוויר. מכשיר חמישה צעירים לבושים בגדי חורגיות.

שרדים
שלומי פילו (משמאל) בחזן את-שרירי צווארו של שותפו למיטבאה, אלי אבוטבול.

השותף השני, שלומי פילו, היה האיש שהחזיר את אבוטבול למצרים: "אני הייתי זה שהוריד את הדגל משדות-הנפט באבוטבול, ועזבתי אותה האחרון".

בין חיבוק וחיבוק עם האורחים הרב בים שזרמו לפתיחה. הספיק שלומי לספר לי על חוויה שעבר, במלחמת יוסי-הכיר פורים. באיזור אבוטבול שבתה היחידה שלי, מיפקדת גודד קומנדו, ובתוכה קצין האג"ם שלה, מידחת.

"בן-דודי היה קצין גיהול בכלא 4. אחי רי המלחמה הלכתי לבקר בכלא. לפתע, בסיוור במיכלאות, הבחנתי בטיפוס מוכר. היה זה אותו מידחת. החלפנו סיגירות, דיברנו על פוליטיקה ונפרדנו.

"שלוש שנים מאוחר יותר המראתי לרומא ונתקלתי בשביתת אל על. בפיאצה דל-פופולו הלכתי תי לתומי ברחוב, ובבית-קפה הבחנתי בסרי פוס מוכר מאוד. היה זה אותו מידחת, שלימים הפך הניספח הצבאי של שגריר רות מצריים ברומא. החלפנו סיגירות ודי-ברנו על פוליטיקה."